

Arrest

nr. 126 906 van 10 juli 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 4 maart 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 22 januari 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 1 april 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster diende op 19 januari 2009 een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Deze aanvraag werd op 22 januari 2013 onontvankelijk verklaard en op 25 februari 2013 ter kennis gebracht aan verzoekster.

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Mijnheer de Burgemeester,

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 19.01.2009 werd ingediend en op 19.11.2009 werd aangevuld door:

H., V. (R.R.: (...))

geboren te (...) op (...)

nationaliteit: Albanië

* eveneens gekend als M., V. geboren te (...) op (...), nationaliteit: Kosovo

wettelijke vertegenwoordigster van:

H., E. (R.R. (...)) geboren te (...) op (...) nationaliteit: Albanië

*eveneens gekend als M., E., geboren te (...) op (...), nationaliteit: Kosovo

H., D. geboren te (...) op (...), nationaliteit: Albanië

*eveneens gekend als M., E., geboren te (...) op (...), nationaliteit: Kosovo

H., E. geboren te (...) op (...), nationaliteit: Albanië

*eveneens gekend als M., E., geboren te (...) op (...), nationaliteit: Kosovo

H., A. geboren te (...) op (...), nationaliteit: Albanië

*eveneens gekend als M., A., geboren te (...) op (...), nationaliteit: Kosovo

adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden :

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

Verzoekster voegt een geboorteakte bij de aanvraag op naam van V. H. en diverse attesten van gezinssamenstelling (përbërja familjare, certifikatë familjare). Deze documenten kunnen echter niet weerhouden worden als zijnde identiteitsdocumenten, aangezien de omzendbrief van 21.06.07 (punt II C 1-b) bepaalt dat de identiteit en nationaliteit moet bewezen worden door een internationaal erkend paspoort, of een gelijkwaardige reistitel, of een identiteitskaart. Geen van de door betrokkene voorgelegde documenten voldoet aan deze voorwaarde. Betrokkene motiveert op geen enkele wijze in de aanvraag waarom de aanvraag niet vergezeld gaat van het vereiste identiteitsstuk.

In de aanvulling van 19.11.2009 legt betrokkene een attest voor afgeleverd door de ambassade van Albanië in België op datum van 13.11.2009, waarin vermeld wordt dat Albanese onderdanen moeten terugkeren naar Albanië om een biometrisch paspoort te verwerven of een nieuwe identiteitskaart en dat de ambassade deze documenten niet aflevert. De documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde wordt echter gesteld op het ogenblik van het indienen van de aanvraag. Het voorleggen van dergelijk attest in een aanvulling is bijgevolg onvoldoende. Gezien de aanvraag niet vergezeld ging van een identiteitsstuk, zoals begrepen in de omzendbrief van 21.06.07 (punt II C 1-b), noch van een geldige verschoning voor de afwezigheid ervan, is de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag niet vervuld.”

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de vreemdelingenwet doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van het rechtszekerheidsbeginsel. Verder verwijt zij de verwerende partij een manifeste beoordelingsfout.

Het enig middel wordt toegelicht als volgt:

“1.

Dat verweerder in de verzoekster betekende onontvankelijkheidsbeslissing stelt dat verzoekster heeft nagelaten op het ogenblik van de indiening van haar aanvraag een identiteitsdocument neer te leggen zoals bepaald in het art. 9bis Vw.

In casu maakte verzoekster aan verweerder bij haar aanvraag om machtiging tot verblijf, een kopie van haar identiteits- en familiecertificaten over (cf. stuk 2).

Verzoekers echtgenoot, de heer H. G. maakte bij dezelfde aanvraag een kopie van zijn Albanese paspoort en rijbewijs over.

Verweerder beschikte derhalve, op het ogenblik dat hij zich uitsprak over de ontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf, over door verzoekster overgemaakte Albanese identiteitsdocumenten (geboorteakte en attesten gezinssamenstelling) en over het paspoort van haar echtgenoot. eveneens van Albanese nationaliteit, waardoor verweerder toch in de mogelijkheid was om zekerheid te verkrijgen omtrent de identiteit van de verzoekster en waardoor verzoekster, overeenkomstig art. 9bis Vw., wel degelijk het bewijs heeft geleverd dat zij over een identiteitsdocument beschikt.

Verzoekster benadrukt dat hiermee is voldaan aan de doelstelling die de wetgever heeft vooropgesteld !!!

Dat verweerder geenszins motiveert waarom met het paspoort en rijbewijs van verzoeksters echtgenoot geen rekening dient te worden gehouden bij de beoordeling van verzoekster (en haar echtgenoot) ingediende aanvraag.

2.

Overigens dient verzoekster vast te stellen dat verweerder destijds is overgegaan tot het ontvankelijk verklaren van de door verzoekster en haar echtgenoot ingediende aanvraag overeenkomstig art. 9ter Vw. (cf. stuk 3).

Dat eveneens het art. 9ter Vw. als ontvankelijkheidsvoorwaarde stelt dat de identiteit van de aanvrager op een afdoende manier dient vast te staan.

Dat verzoekster en haar echtgenoot bij het indienen van hun aanvraag overeenkomstig art. 9ter Vw. dezelfde identiteitsbewijzen hebben neergelegd als bij hun aanvraag overeenkomstig art. 9bis Vw. (Identiteits- en familiecertificaten en paspoort en rijbewijs van verzoeksters echtgenoot).

Dat derhalve verweerder door het ontvankelijk verklaren van de aanvraag overeenkomstig art. 9ter Vw. van verzoekster en haar echtgenoot de door hen neergelegde identiteitsbewijzen heeft aanvaard als een afdoende bewijs van hun identiteit en heeft vastgesteld dat er geen twijfels zijn omtrent de identiteit van verzoekster en haar echtgenoot.

Dat verzoekster dient vast te stellen dat verweerder heeft nagelaten in de bestreden beslissing te motiveren waarom de door verzoekster neergelegde bewijsstukken plots niet meer kunnen aanvaard worden als een geldig identiteitsdocument en waarom verweerder plots twijfelt aan de identiteit van verzoekster.

3.

Dat het door verzoekster overgemaakte attest, geleverd op 13.11.2009 door de Albanese ambassade te Brussel, dient te worden beschouwd als een aanvulling op de reeds hangende aanvraag om machtiging tot verblijf en derhalve als een integraal onderdeel van deze aanvraag.

Dat derhalve verweerder dan ook geenszins in de onontvankelijkheidsbeslissing dd. 22.01.2013 kan stellen dat door verzoekster niet het bewijs werd geleverd op het ogenblik van de indiening van haar aanvraag dat zij over een identiteitsdocument beschikt zoals bepaald in het art. 9bis Vw. noch van een geldige verschoning voor de afwezigheid ervan.

4.

Dat tenslotte dient opgemerkt te worden dat het artikel 9bis, §1 Vw. noch de Omzendbrief betreffende de wijzigingen in de reglementering betreffende het verblijf van vreemdelingen tengevolge van de inwerkingtreding van de wet van 15 september 2006 dd. 21.06.2007 (B.S. dd. 4.07.2007) uitdrukkelijke voorwaarden stellen aangaande het identiteitsbewijs dat door de aanvrager van een verzoek 9bis Vw. dient te worden neergelegd.

Dat uit het art. 9bis, §1 Vw. en uit de Omzendbrief betreffende de wijzigingen in de reglementering betreffende het verblijf van vreemdelingen tengevolge van de inwerkingtreding van de wet van 15

september 2006 dd. 21.06.2007 (B.S. dd. 4.07.2007) dient afgeleid te worden dat op basis van het voorgelegde document de identiteit met voldoende zekerheid dient komen vast te staan.

Dat dient vastgesteld te worden dat uit de verschillende door verzoekster en haar echtgenoot neergelegde identiteitsdocumenten, waaronder identiteits- en familiecertificaten, afgeleverd door de Albanese autoriteiten, het paspoort en rijbewijs van verzoeksters echtgenoot, de identiteit van verzoekster met voldoende zekerheid vaststaat (cf. vermelding van familie- en voornaam, geboortedatum en -plaats, nationaliteit, woonplaats, geslacht, plaats van afgifte, autoriteit die document heeft afgeleverd, foto, ... van verzoekster).

Dat verweerder nalaat te motiveren waarom de door verzoekster en haar echtgenoot neergelegde identiteitsbewijzen, afgeleverd door de Albanese autoriteiten, waarin de identiteit van verzoekster (en haar echtgenoot) met voldoende zekerheid wordt vastgesteld, niet kan weerhouden worden als een geldig "identiteitsdocument", zoals gesteld in het art. 9bis Vw.

Dat immers de aanvraag overeenkomstig art. 9bis Vw. ten aanzien van verzoeksters echtgenoot wel ontvankelijk verklaard waardoor verweerder van oordeel is dat er geen twijfel is aangaande de identiteit van verzoeksters echtgenoot (cf. stuk 4)."

3.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht –of de manifeste beoordelingsfout- behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel, dan weer, legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Het rechtszekerheidsbeginsel houdt in dat de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk moet zijn, zodat de rechtzoekende in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien, op het tijdstip dat de handeling wordt verricht en dat de overheid daarvan niet zonder objectieve en redelijke verantwoording mag afwijken (RvS 22 maart 2004, nr. 129 541).

De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is.

Eén en ander moet worden bekeken in het licht van de toepasselijke wettelijke bepalingen.

3.3. Artikel 9bis, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973,

toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop het beroep niet toelaatbaar wordt verklaard;

- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoot. (...)"

Twee situaties dienen onderscheiden te worden waarin de overlegging van een identiteitsdocument niet noodzakelijk is:

- de situatie van de asielzoeker wiens asielaanvraag nog niet definitief werd afgewezen of wiens cassatieberoep bij de Raad van State hangende is overeenkomstig artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

- de situatie van een vreemdeling die aantoot dat het onmogelijk is om het vereiste document in België te verwerven (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, p. 33).

In de Memorie van Toelichting wordt het volgende gesteld aangaande artikel 9bis van de vreemdelingenwet: *"De bedoeling van artikel 9bis is een duidelijk kader te scheppen voor de aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf, die in buitengewone omstandigheden wordt ingediend door een vreemdeling bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Zo wordt duidelijk bepaald dat een identiteitsdocument, zijnde een paspoort of daarmee gelijkgesteld reistitel onontbeerlijk is: de machtiging tot verblijf kan niet anders dan onontvankelijk verklaard worden indien iemands identiteit onzeker is. Er dient vermeden te worden dat verblijfsvergunningen dienen om de (gewilde) onduidelijkheid over de identiteit te gaan regulariseren."* (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van Toelichting, Parl.St. Kamer, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p. 33).

De omzendbrief van 21 juni 2007 betreffende de wijzigingen in de reglementering betreffende het verblijf van vreemdelingen ten gevolge van de inwerkingtreding van de wet van 15 september 2006, die werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 4 juli 2007, weerspiegelt het gestelde in de memorie van toelichting en verduidelijkt *"in dit verband kunnen enkel een internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, of een nationale identiteitskaart aanvaard worden. Het is hierbij niet vereist dat deze documenten nog geldig zijn."*

Er dient tenslotte te worden gesteld dat uit de voorbereidende werken van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet blijkt dat het de bedoeling van de wetgever is dat een vreemdeling die een verblijfsaanvraag indient overeenkomstig artikel 9bis van de vreemdelingenwet zijn identiteit *"aantoot"* (Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, 12).

De bedoeling van artikel 9bis van de vreemdelingenwet ligt aldus in het scheppen van een duidelijk kader voor de aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf, die een vreemdeling in buitengewone omstandigheden kan indienen bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Zo wordt duidelijk bepaald dat een identiteitsdocument onontbeerlijk is: de aanvraag om machtiging tot verblijf kan niet anders dan onontvankelijk verklaard worden indien iemands identiteit onzeker is.

3.3. Waar verzoekster betoogt dat noch artikel 9bis van de vreemdelingenwet, noch de omzendbrief van 21 juni 2007 uitdrukkelijke voorwaarden stellen aangaande het identiteitsbewijs dat door de aanvrager van een verzoek op grond van deze bepaling dient te worden neergelegd en dat er enkel uit kan worden afgeleid dat de identiteit met voldoende zekerheid moet komen vast te staan, dient erop te worden gewezen dat deze zienswijze niet kan worden bijgetreden. De voormelde omzendbrief verduidelijkt immers, zoals reeds gesteld, *"in dit verband kunnen enkel een internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, of een nationale identiteitskaart aanvaard worden. Het is hierbij niet vereist dat deze documenten nog geldig zijn."* Overigens kan bezwaarlijk worden gesteld, zoals verzoekster tracht te doen, dat de door haar neergelegde geboorteakte en attesten van familiesamenstelling, van die aard zijn dat hiermee haar identiteit met voldoende zekerheid vaststaat. Alhoewel een geboorteakte bepaalde gegevens kan verschaffen zoals een identiteitskaart, toont een dergelijk document niet aan dat de drager ervan de persoon is die omschreven wordt in het document, wegens het gebrek aan een foto die de fysieke band kan vaststellen. Eenzelfde vaststelling dringt zich op voor wat betreft de attesten van familiesamenstelling.

Een identiteitsdocument is per definitie persoonsgebonden. In die optiek toont verzoekster geenszins aan waarom in de bestreden beslissing, die in haren hoofde werd genomen, bijkomend zou moeten worden gemotiveerd over de identiteitsdocumenten die werden ingediend door haar echtgenoot. Immers valt niet in te zien hoe een rijbewijs en paspoort van verzoeksters echtgenoot een identiteitsdocument in de zin van artikel 9bis, §1 van de vreemdelingenwet zou kunnen uitmaken in haren hoofde. Het gegeven dat de aanvraag van verzoekers echtgenoot wel ontvankelijk werd bevonden doet daaraan geen afbreuk, maar geeft aan de documentaire voorwaarde wat hem betreft wel vervuld was.

Verzoekster kan voorts niet worden bijgetreden waar zij stelt dat het in een aanvulling overgemaakte attest van de Albanese ambassade dient te worden beschouwd als een integraal onderdeel van de aanvraag en dat derhalve niet rechtmatig kon worden gesteld dat door haar niet het bewijs werd geleverd, op het ogenblik van de indiening van haar aanvraag, dat zij over een identiteitsdocument beschikt of dat zij niet heeft aangetoond dat zij in de onmogelijkheid is om het document in België te verwerven.

Immers, de voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument en de gevallen waarin die voorwaarde niet van toepassing is, gelden voor de wijze waarop de aanvraag om machtiging tot verblijf kan worden ingediend en betreffen derhalve de ontvankelijkheid van de aanvraag. Die voorwaarde is opgesteld in identieke bewoordingen als aanvankelijk in artikel 9ter van de vreemdelingenwet het geval was en het Grondwettelijk Hof heeft daarover in zijn arrest nr. 193/2009 van 26 november 2009 uitdrukkelijk gesteld dat het gaat om een "*ontvankelijkheidsvoorwaarde met betrekking tot het bezit van een identiteitsdocument*". De vraag of de indiener van een aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet moet beschikken over een identiteitsdocument, geldt dus op het ogenblik van het indienen van die aanvraag. Het beginsel dat een bestuur op het ogenblik dat het zijn beslissing over dergelijke aanvraag neemt, rekening moet houden met alle elementen waarover het op dat ogenblik beschikt, doet geen afbreuk aan de voormelde ontvankelijkheidsvoorwaarde. (RvS 24 juli 2013, nr. 9788 (c); RvS 24 juli 2013, nr. 224.392)

Verder verwijst verzoekster naar een aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend in hoofde van verzoekster en haar echtgenoot op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet waarbij dezelfde identiteitsbewijzen werden neergelegd als bij haar huidige aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Zij betoogt dat nu die aanvraag ontvankelijk werd verklaard, de verwerende partij de neergelegde identiteitsbewijzen heeft aanvaard als een afdoende bewijs van hun identiteit. Verzoekster verwijt de verwerende partij vervolgens niet gemotiveerd te hebben waarom deze bewijsstukken niet meer aanvaard worden als geldig identiteitsdocument en waarom plots wordt getwijfeld aan de identiteit van verzoekster.

De Raad stelt vast dat de wetgever ervoor heeft geopteerd om de voorwaarden aangaande het aantonen van de identiteit door de aanvrager van, enerzijds, een regularisatie op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet dan wel, anderzijds van een medische regularisatie op grond van artikel 9ter van diezelfde wet, anders te omschrijven. Bovendien blijkt uit de beslissing van 23 september 2009 dat de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet om machtiging tot verblijf om medische redenen ontvankelijk werd verklaard op basis van het Albanees paspoort van de echtgenoot van verzoekster, in wiens hoofde overigens ook voor wat de huidige aanvraag er geen problemen rezen op het vlak van de identiteitsdocumenten. Nu hiervoor reeds is komen vast te staan dat de door verzoekster voorgelegde documenten terecht werden afgewezen omdat ze niet als identiteitsdocumenten in de zin van artikel 9bis van de vreemdelingenwet konden worden beschouwd, toont zij geenszins aan om welke reden de verwerende partij in de bestreden beslissing nog verder zou moeten motiveren dan zij deed. Verzoekster toont niet aan op basis van welke rechtsregel de verwerende partij *in casu* had moeten rekening houden met identiteitsdocumenten die in het kader van de regularisatieprocedure om medische redenen waren voorgelegd, of had dienen te motiveren waarom de identiteitsdocumenten in het kader van de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet wel aanvaard werden en er aan de identiteit van verzoekster plots zou zijn getwijfeld.

3.4. Samengevat kan dan ook worden gesteld dat verzoekster niet aantoont dat de verwerende partij op onrechtmatige wijze zou hebben geoordeeld dat de door haar bij haar aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet gevoegde stukken niet kunnen worden aanvaard als geldig identiteitsbewijs. De gemachtigde van de staatssecretaris heeft in alle redelijkheid en overeenkomstig de bepalingen van artikel 9bis van de vreemdelingenwet vastgesteld dat verzoekster wat deze documenten betreft, niet voldoet aan de in voormelde bepaling voorziene documentaire

ontvankelijkheidsvereiste en dat de aanvraag derhalve onontvankelijk is. Geen van de door verzoekster aangevoerde schendingen is aangetoond. Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juli tweeduizend veertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS